

4) Dyrektywę 2008/94, w świetle zasad równoważności i skuteczności,

należy interpretować w ten sposób, że:

stoi ona na przeszkodzie stosowaniu uregulowania podatkowego państwa członkowskiego w celu odzyskiwania od pracowników kwot nienależnie uiszczonych przez instytucję gwarancyjną w celu zaspokojenia roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia, wraz z odsetkami i karami za zwłokę, za okresy niewłączone do okresu referencyjnego przewidzianego przez ustawodawstwo tego państwa, wskazanych w pytaniach pierwszym i drugim, lub dochodzonych poza ogólnym okresem przedawnienia, jeżeli:

- warunki odzyskiwania należności przewidziane w tym uregulowaniu krajowym są mniej korzystne dla pracowników niż warunki odzyskiwania świadczeń należnych na podstawie przepisów krajowych z zakresu prawa ochrony socjalnej lub
- stosowanie rozpatrywanego uregulowania krajowego czyni niemożliwym lub nadmiernie utrudnionym dla zainteresowanych pracowników żądanie wypłaty należnych kwot przez instytucję gwarancyjną w celu zaspokojenia roszczeń z tytułu zaległego wynagrodzenia lub też zapłaty odsetek i kar za zwłokę, przewidzianych we wspomnianym uregulowaniu krajowym, wpływa na ochronę przyznaną pracownikom zarówno w dyrektywie 2008/94, jak i w przepisach krajowych wykonujących tę dyrektywę, w szczególności poprzez naruszenie minimalnego poziomu ochrony przewidzianego w art. 4 ust. 2 wspomnianej dyrektywy.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021.

**Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 16 lutego 2023 r. – Komisja Europejska/Republika Grecka
(Sprawa C-633/21) (¹)**

[Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego – Środowisko naturalne – Dyrektywa 2008/50/WE – Jakość otaczającego powietrza – Artykuł 13 ust. 1 i załącznik XI – Systematyczne i trwałe przekroczenie rocznej wartości dopuszczalnej ustalonej dla dwutlenku azotu (NO₂) w aglomeracji ateńskiej (Grecja) – Artykuł 23 ust. 1 – Załącznik XV – „Jak najkrótszy” okres przekraczania – Odpowiednie środki]

(2023/C 127/12)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: M. Konstantinidis i M. Noll-Ehlers, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Republika Grecka (przedstawiciel: E. Skandalou, pełnomocnik)

Sentencja

1) Republika Grecka,

- uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 13 dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 2008/50/WE z dnia 21 maja 2008 r. w sprawie jakości powietrza i czystszyego powietrza dla Europy w związku z załącznikiem XI do tej dyrektywy, poprzez przekraczanie w sposób systematyczny, trwający od 2010 r. do 2014 r. włącznie, rocznej wartości dopuszczalnej mającej zastosowanie do dwutlenku azotu (NO₂) w aglomeracji ateńskiej (EL 0003), oraz
- uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 23 ust. 1 dyrektywy 2008/50 w związku z sekcją A załącznika XV do tej dyrektywy, a w szczególności, zobowiązaniu przewidzianemu polegającemu na tym, aby plany ochrony jakości powietrza określały odpowiednie działania, tak aby okres przekraczania tej dopuszczalnej wartości był jak najkrótszy, poprzez brak przyjęcia od dnia 11 czerwca 2010 r. odpowiednich środków w celu zagwarantowania przestrzegania rocznej wartości dopuszczalnej mającej zastosowanie do dwutlenku azotu (NO₂) w tej aglomeracji.

2) Republika Grecka zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 513 z 20.12.2021